

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn דף קי of מציעא בבא מציעא.
Some of the topics we will learn about include:

משכנתא דסורא

An arrangement where a creditor eats the produce of the debtor's field for several years as payment for the debt; And if a dispute arises between the מלוה and the לוה regarding the agreed-upon duration of this arrangement, due to either

כתיב ביה שנין סתמא

The document did not specify the number of years;
OR

שטרא אירכס לי

The creditor claims to have misplaced the document;

אריס ובעל הבית

A dispute between a sharecropper and a landowner regarding the percentage of the crop to be given to the sharecropper;

יתומים ובעל חוב

A dispute between orphans and their father's creditor regarding improvements made to a seized property. The Gemara discusses

מי נאמן

Whether the burden of proof rests on the creditor or the orphans? Who is the מוחזק?

B And

בארעא או בדמים מסלקינן ליה

Whether they receive a portion of the land equal in value to their improvements, or only a monetary payment?

שביעית מן המנין

Whether a tenant is entitled to an extra year on his lease to make up for the שמיטה year?

שכיר יום ולילה

The proper time to pay a day or night worker; and בל תלין, ביומו תתן שכרו, בל תשהא

The relevant prohibitions for delayed payment;

A

משכנתא דסורא

כתיב ביה שנין סתמא
שטרא אירכס לי

אריס ובעל הבית

יתומים ובעל חוב

מי נאמן

B

בארעא או בדמים מסלקינן ליה

שביעית מן המנין

שכיר יום ולילה

בל תלין
ביומו תתן שכרו
בל תשהא

1 So let's review...

The Gemara earlier discussed
משכנתא דסורא

An arrangement where a creditor eats the produce of the debtor's field for several years as payment for the debt;

The Gemara now discusses another case of משכנתא דסורא:

ההוא שטרא דהוה כתיב ביה שנין שתמא

There was a document detailing a משכנתא דסורא, which did not specify the number of years he was entitled to have it;

מלוה אמר שלש

לוה אמר שתיים

The creditor claimed that he was entitled to three years of crops, and the borrower said he only committed to two years;

קדים מלוה ואכלינהו לפירי

And the creditor went ahead and ate the produce for three years;

In this case there's a Machlokes:

רב יהודה אמר

קרקע בחזקת בעליה קיימא

And as Rashi explains

בתר קרקע אזלינן

The לווה, the landowner, is the מוחזק, and also the presumed owner of the produce;

And the מלוה is the מוציא, the claimant, and based on המוציא מחבירו עליו הראיה

The מלוה must prove his claim.

Therefore, he must repay the produce of the third year.

רב כהנא אמר

פירות בחזקת אוכליהן קיימי

And as Rashi explains;

בתר אכילת פירות אזלינן

The מלוה is the מוחזק, since he is in possession of the disputed crop;

And the לווה is the מוציא, who must prove his case in order to reclaim the produce.

1

משכנתא דסורא

An arrangement where a creditor eats the produce of the debtor's field for several years as payment for the debt.

ההוא שטרא

דהוה כתיב ביה שנין שתמא

There was a document detailing a משכנתא דסורא, which did not specify the number of years he was entitled to have it;

מלוה אמר שלש – לוה אמר שתיים

The creditor claims that he was entitled to three years of crops, and the borrower claims he only committed to two years;

קדים מלוה ואכלינהו לפירי

And the creditor went ahead and ate the produce for three years;

רב כהנא אמר פירות בחזקת אוכליהן קיימי

And as Rashi explains;
בתר אכילת פירות אזלינן
The מוחזק is the מלוה,
since he is in possession
of the disputed crop;
And the מוציא is the לווה,
who must prove his case
in order to reclaim
the produce.

רב יהודה אמר קרקע בחזקת בעליה קיימא

And as Rashi explains
בתר קרקע אזלינן
The לווה, the landowner,
is the מוחזק, and also the
presumed owner of the produce;
And the מוציא is the מלוה,
the claimant, and based on
המוציא מחבירו עליו הראיה
The מלוה must prove his claim.
Therefore, he must repay
the produce of the third year.

2 Now, regarding a ספיקא דדינא
 A case where the Halachah is uncertain, we rule
 קרקע בחזקת בעליה קיימא
 The landowner keeps the produce, because
 מילתא דלא עבידא לאיגלווי היא
 Its status is inherently unclear, and so the landowner
 remains the presumed owner unless proven otherwise.
 However, in this case we rule
 הלכתא פירות בחזקת אוכליהן
 The מלוה keeps the produce, because
 מילתא דעבידא לאיגלווי היא
 ואטרוחי בי דינא תרי זמני לא מטרחינן
 The מלוה may eventually prove his claim, and we do not
 enforce a payment that we may eventually need to return.

2

Regarding
ספיקא דדינא
*A case where the Halachah is uncertain,
 we rule*
קרקע בחזקת בעליה קיימא
*The landowner keeps the produce,
 because*
מילתא דלא עבידא לאיגלווי היא
*Its status is inherently unclear,
 and so the landowner remains the presumed owner unless
 proven otherwise.*

However, in this case we rule
הלכתא פירות בחזקת אוכליהן
The מלוה keeps the produce, because
מילתא דעבידא לאיגלווי היא
ואטרוחי בי דינא תרי זמני
לא מטרחינן
*The מלוה may eventually prove his claim,
 and do we not enforce a payment that we may
 eventually need to return.*

3 The Gemara now discusses a similar dispute:
 לוח אומר שלש
 מלוה אומר חמש
 ושטרא אירכס לי
 The debtor says the משכנתא דסורא was to last three years,
 while the creditor maintains he is entitled to five years, but
 claims to have lost the supporting document;
 אמר רב יהודה
 מלוה נאמן
 מוגו דאי בעי אמר לקוחה היא בידי
 The מלוה is believed, because he if he is lying, he could
 have claimed that he bought the property, based on the
 חזקה of his three years of occupancy.
 However, רב עיירא, רב זביד ורב disagree, because
 האי שטרא כיון דלגוביינא קאי
 מיהר זהיר ביה
 In the case of a מכר, a sale, חזקה establishes ownership
 because it is normal not to be careful with the purchase
 document after three years, because the buyer figures
 there will be no claims. However, in the case of משכנתא
 דסורא, the creditor would be careful to retain this
 document because he needs it to prove his right to the
 produce. Therefore,
 מיכבש הוא דכבשיה לשטריה
 סבר אוכלה תרתין שנין יתירתא
 We assume that he deliberately hid the document to claim
 additional years.
 =====

3

לוח אומר שלש – מלוה אומר חמש
ושטרא אירכס לי
The debtor says
the משכנתא דסורא was to last three years,
while the creditor maintains he is entitled to five years,
but claims to have lost the supporting document;

<p><i>רב עיירא</i> האי שטרא כיון דלגוביינא קאי מיזהר זהיר ביה <i>In the case of a sale,</i> <i>חזקה establishes ownership</i> <i>because it is normal not to be</i> <i>careful with the purchase</i> <i>document after three years,</i> <i>because the buyer figures</i> <i>there will be no claims.</i></p>	<p><i>רב יבוצק</i> מלוה נאמן מגו דאי בעי אמר לקוחה היא בידי <i>The מלוה is believed,</i> <i>because he if he is lying,</i> <i>he could have claimed that</i> <i>he bought the property,</i> <i>based on the חזקה of his</i> <i>three years of occupancy.</i></p>
---	--

However, in the case of משכנתא דסורא, the creditor would
 be careful to retain this document. Therefore,
מיכבש הוא דכבשיה לשטריה
סבר אוכלה תרתין שנין יתירתא
We assume that he deliberately hid the document
to claim additional years.

4 The Gemara now cites a similar dispute regarding an אריס, a sharecropper:

אריס אומר למחצה ירדתי

ובעל הבית אומר לשליש הורדתי

The sharecropper claims that the landowner agreed to give him 1/2, while the landowner says he only agreed to give him 1/3;

רב יהודה אמר

בעל הבית נאמן

The landowner is believed,

רב נחמן אמר

הכל כמנהג המדינה

He gets according to the local custom.

The Gemara offers two interpretations of these rulings:

1.

לא פליגי

There is actually no Machlokes:

הא באתרא דשקיל אריסא פלגא

הא באתרא דשקיל אריסא תילתא

The landowner is believed if the local custom is to get 1/3, while the sharecropper is believed if the local custom is to get 1/2.

2.

פליגי

There is a Machlokes in a place where the custom is to get 1/2:

רב יהודה אמר

בעל הבית נאמן

דאי בעי אמר שכירי ולקיטי הוא

The landowner is nevertheless believed and the אריס gets only 1/3, because he could have claimed that the sharecropper is a hired hand and only entitled to wages.

רב נחמן אמר

הכל כמנהג המדינה

We follow the local custom, and the אריס gets 1/2.

=====

4

**ובעל הבית אומר
לשליש הורדתי**

The landowner says
he only agreed
to give him 1/3;

**אריס אומר
למחצה ירדתי**

The sharecropper claims
that the landowner
agreed to give him 1/2,

רב ירודב אמר

בעל הבית נאמן

The landowner is believed

רב נחמן אמר

הכל כמנהג המדינה

He gets according to the local custom.

1

לא פליגי

There is actually no Machlokes:

**הא באתרא
דשקיל אריסא
תילתא**

The landowner
is believed if
the local custom is
to get 1/3,

**הא באתרא
דשקיל אריסא
פלגא**

The sharecropper
is believed if
the local custom is
to get 1/2.

2

פליגי

There is a Machlokes in a place where
the custom is to get 1/2

רב נחמן אמר
**הכל כמנהג
המדינה**

We follow the local custom,
and the אריס gets 1/2.

רב ירודב אמר
**בעל הבית נאמן
דאי בעי אמר
שכירי ולקיטי הוא**

The landowner is believed
and the אריס gets only 1/3,
because he could have
claimed that the sharecropper
is a hired hand and only
entitled to wages.

5 The Gemara cites another case where we must determine who has the burden of proof:

יתומים אומרים אנו השבחנו
ובעל חוב אומר אביכם השביח

If a creditor, who has a lien on orphans' property, claims that their father made certain improvements and so he can collect them as part of his lien, while the orphans maintain that they made the improvements and so he cannot collect them as part of his lien and he must reimburse them;

סבר רבי חנינא למימר
ארעא בחזקת יתמי קיימא
ועל בעל חוב להביא ראיה

רבי חנינא reasoned that the יתומים are the מוחזק, and the מלוה is the מוציא and must prove his claim. However,

רבי יוחנן ruled
על היתומים להביא ראיה

The orphans must prove their case, because

ארעא כיון דלגוביינא קיימא
כמאן דגביא דמיא

Since the property was earmarked for collection, it's as if the מלוה already collected it and he is the מוחזק, and the question now is whether the יתומים are entitled to compensation, and so they are the מוציא, and must prove their claim before they can collect.

5 **ובעל חוב אומר אביכם השביח** **יתומים אומרים אנו השבחנו**

If a creditor, who has a lien on orphans' property, claims that their father made certain improvements and so he can collect them as part of his lien,

While the orphans maintain that they made the improvements and so he cannot collect them as part of his lien and he must reimburse them;

סבר רבי חנינא למימר

ארעא בחזקת יתמי קיימא ועל בעל חוב להביא ראיה

The יתומים are the מוחזק, and the מלוה is the מוציא and must prove his claim

רבי יוחנן

על היתומים להביא ראיה

The orphans must prove their case, because

ארעא כיון דלגוביינא קיימא כמאן דגביא דמיא

Since the property was earmarked for collection, it's as if the מלוה already collected it and he is the מוחזק, and the question now is whether the יתומים are entitled to compensation, and so they are the מוציא, and must prove their claim before they can collect.

6 The Gemara continues
אייתו יתמי ראייה דאינהו אשבחו
If the orphans indeed prove their case;
סבר רבי חנינא למימר
כי מסלקינן להו
בארעא מסלקינן להו
They receive a portion of the land equal in value to their improvements.

However, the Gemara cites רב נחמן's ruling:
בדמי מסלקינן להו
They only receive payment, as שמואל ruled
שלשה שמין להם את השבח
ומעלין אותן בדמים
ואלו הן
בכור לפשוט
ובעל חוב וכתובת אשה ליתומים
ובעל חוב ללקוחות
We assess improvements in three cases, among them
בעל חוב ליתומים
When a creditor seizes land from orphans, we assess the value of the improvements and he reimburses him for this amount.
=====

6 אייתו יתמי ראייה דאינהו אשבחו
If the orphans indeed prove their case;

סבר רבי חנינא למימר

כי מסלקינן להו
בארעא מסלקינן להו

They receive a portion of the land equal in value to their improvements.

רב נחמן

בדמי מסלקינן להו

They only receive payment, as שמואל ruled

שלשה שמין להם את השבח
ומעלין אותן בדמים

ואלו הן

בכור לפשוט

ובעל חוב וכתובת אשה ליתומים
ובעל חוב ללקוחות

We assess improvements in three cases, among them - בעל חוב ליתומים
When a creditor seizes land from orphans, we assess the value of the improvements and he reimburses him for this amount.

7 Zugt di Mishnah
 המקבל שדה מחבירו
 לשבוע אחד בשבע מאות זוז
 השביעית מן המנין
 If someone leases land for a full שמיטה cycle for the sum
 of 700 זוז, the שמיטה year is included in the price, and the
 700 זוז was intended for the crops of the other six years.
 However,
 קבלה הימנו שבע שנים בשבע מאות זוז
 אין השביעית מן המנין
 If he leased the land for seven years, the שמיטה year is not
 included, and he keeps the property for another year to
 compensate for the שמיטה year.

=====
 The Mishnah now begins discussing the requirement to
 pay workers promptly:
 שכיר יום גובה כל הלילה
 שכיר לילה גובה כל היום
 An employer must pay his day worker that night, by the
 following morning, and his night worker that day, by the
 following evening.

7 מלפ

**המקבל שדה מחבירו
 לשבוע אחד בשבע מאות זוז
 השביעית מן המנין**
*If someone leases land for a full שמיטה cycle
 for the sum of 700 זוז,
 the שמיטה year is included in the price,
 and the 700 זוז was intended for the crops of the other six years.*

However,
**קבלה הימנו שבע שנים בשבע מאות זוז
 אין השביעית מן המנין**
*If he leased the land for seven years,
 the שמיטה year is not included, and he keeps the property
 for another year to compensate for the שמיטה year.*

▼

**שכיר יום גובה כל הלילה
 שכיר לילה גובה כל היום**
*An employer must pay
 his day worker that night, by the following morning,
 and his night worker that day, by the following evening.*

8 The Gemara explains
שכירות אינה משתלמת אלא בסוף
A worker is only owed his wages at the completion of his work. Therefore, the Pasuk
לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר
To pay a worker by the morning;
Refers to שכיר יום, who is only owed payment once the evening arrives;
And the Pasuk
ביומו תתן שכרו
To pay a worker by the evening;
Refers to אלה לילה, who is only owed payment once morning arrives;

The Gemara adds
אינו עובר אלא עד בוקר ראשון בלבד
He only transgresses this prohibition the first morning after the employment. This is derived from the extra words עד בוקר in the Pasuk
לא תלין פעולת שכיר אתך עד בוקר
After that,
עובר משום כל תשהא
He transgresses a איסור דרבנן not to delay payment; alluded to in a Pasuk in משלי;
אל תאמר לרעהך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך
=====

8

שכירות אינה משתלמת אלא בסוף
A worker is only owed his wages at the completion of his work.

Therefore, the Pasuk
לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר
Refers to שכיר יום, who is only owed payment once the evening arrives;

And the Pasuk
ביומו תתן שכרו
Refers to אלה לילה, who is only owed payment once morning arrives;

The Gemara adds
אינו עובר
אלא עד בוקר ראשון בלבד
He only transgresses this prohibition the first morning after the employment.

This is derived from
the extra words עד בוקר in the Pasuk
לא תלין פעולת שכיר אתך עד בוקר

After that,
עובר משום כל תשהא
He transgresses an איסור דרבנן not to delay payment; alluded to in a Pasuk in משלי;

אל תאמר לרעהך
לך ושוב ומחר אתן ויש אתך

9 The Gemara cites a ברייתא:
 האומר לחבירו צא שכור לי פועלים
 If someone sends an agent to hire workers on his behalf,
 and the agent tells them
 שכרכם על בעל הבית
 Your employer will pay you;
 שניהן אין עוברין משום כל תלין
 Both, the employer and the agent do not transgress the לאו of
 לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר
 If the wages are delayed;
 זה לפי שלא שכרן
 The employer does not transgress, because it's not
 considered שכיר, since he did not hire them.
 וזה לפי שאין פעולתו אצלו
 The agent does not transgress, because it's not אתך, since
 he is not the employer.
 And for this reason,
 מרימור ומר זוטרא אגרי להדדי
 They would hire workers for each other, thus avoiding
 this prohibition.

9 *ברייתא*
האומר לחבירו צא שכור לי פועלים
*If someone sends an agent to hire workers on his behalf,
 and the agent tells them*
שכרכם על בעל הבית
Your employer will pay you;
שניהן אין עוברין משום כל תלין
*Both, the employer and the agent
 do not transgress the לאו of*
לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר
If the wages are delayed
וזה לפי **זה לפי**
שאינ פעולתו אצלו **שלא שכרן**
The agent *The employer*
does not transgress, *does not transgress,*
because it's not אתך, *because it's not considered שכיר,*
since he is not the employer. *since he did not hire them.*
And for this reason,
מרימור ומר זוטרא אגרי להדדי
*They would hire workers for each other,
 thus avoiding this prohibition.*

10 The Gemara cites another case:
 הני שוקאי דסורא
 לא עברי משום כל תלין
 People from the market of Sura do not transgress this
 prohibition, because
 מידע ידעי
 דעל יומא דשוקא סמיכי
 The accepted custom was to pay after the market day
 when funds are available, and so the workers willingly
 accepted these terms. And Rashi adds
 תו לא עברי
 Even after this time, they do not transgress this prohibi-
 tion, since it only applies the first morning after his
 employment. However, as explained earlier
 אבל משם כל תשהא ודאי עובר
 They certainly transgress the איסור דרבנן not to delay
 payment.

10 *הני שוקאי דסורא*
לא עברי משום כל תלין
*People from the market of Sura
 do not transgress this prohibition, because*
מידע ידעי
דעל יומא דשוקא סמיכי
*The accepted custom was to pay after the market day
 when funds are available, and so the workers
 willingly accepted these terms.*
And Rashi adds
תו לא עברי
Even after this time,
they do not transgress this prohibition,
*since it only applies the first morning
 after his employment.*
However, as explained earlier
אבל משם כל תשהא ודאי עובר
*They certainly transgress the איסור דרבנן
 not to delay payment.*